

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 950/02

כבוד המשנה לנשיא ש' לוי כבוד השופט ט' שטרסברג-כהן כבוד השופט ד' דורנר	בפני:
1. ועד הורי הרוגי אוקטובר באמצעות יו"ר ועד מר חסן עאס 2. עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל	העותרים:
נ ג ד	
ועדת החקירה הממלכתית לחקר התנגשויות בין כוחות הביטחון ואזרחים יהודים וערבים	המשיב:
עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים	
כ"ב שבט תשס"ב (4.2.2002)	תאריך הישיבה:
עו"ד דלאל מרואן	בשם העותרים:
עו"ד מלכיאל בלס	בשם המשיבה:

פסק-דין

1. העותרים משיגים לפנינו על החלטת המשיבה - ועדת החקירה הממלכתית לחקר התנגשויות בין כוחות הביטחון ואזרחים יהודים וערבים (להלן - הועדה) מיום 27.1.02 שלא לחשוף את עדויותיהם של אנשי השב"כ לפניו לדיון פומבי.

בהחלטתה קבעה הועדה כי מתוך עיון בדברי העדים שהובאו בפני אוספי החומר שהיא מינתה עולים טעמים המצדיקים שמיעת עדויות בדלתיים סגורות. עם זאת קבעה הועדה "כי לאחר שמיעת עדויותיהם של העדים הנ"ל, וככל שנמצא שניתן לפרסם חלקים מהם, נחליט על כך".

2. הכלל שנקבע בסעיף 18 לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט 1969 - (להלן - החוק) הוא של דיון פומבי; עם זאת ניתן לוועדת חקירה שיקול דעת לקיים את דיוניה, כולם או מקצתם בדלתיים סגורות. העותרים לא הניחו את דעתנו שקיימת עילה להתערב בשיקול זה. מתוכן ההחלטה אך ברור הוא שהועדה נתנה את דעתה לשאלה

אם יש מקום לשמוע את עדי השב"כ בדלתיים פתוחות והשיבה על שאלה זו בשלילה לפי החומר שלפניה; היא הותירה לעצמה את האפשרות לפרסם חלקים מן העדויות אם בדיעבד יתברר שהדבר אפשרי; בכך איזנה הועדה כראוי בין השיקולים המחייבים גילוי העדויות לבין צרכי הבטחון כפי שהם נראו לה; והעותרים לא הצביעו לפנינו על כל נימוק המצדיק - בגדר החוק - להתערב בשיקול דעת זה.

אשר על כן אנו דוחים את העתירה.

ניתן היום כ"ב שבט תשס"ב (4.2.2002).

שׁוֹפֵט ת

שׁוֹפֵט ת

המשנה לנשיא

העתק מתאים למקור B02.02009500
 נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.
 שמריהו כהן - מזכיר ראשי
 בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 6750444-02
 בית המשפט פתוח להערות והצעות: pniot@supreme.court.gov.il
 לבתי המשפט אתר באינטרנט: www.court.gov.il